

Zaměřeno na Království

Roč. 28 č. 9

Anthony Buzzard, editor

Červen, 2026

Biblický princip zastoupení

Bob Shutes, Wisconsin
z 2026 Online Theological Conference

Základní princip zastoupení spočívá v tom, že zástupce jedná jako ten, kdo jej pověřil. Zástupce krále tak například jedná jako samotný král. Jednání se zástupcem je tedy totéž jako jednání se samotným pověřitelem (zmocnitelem) samotným. Podle renomovaného biblisty G. B. Cairda „má tento zvyk zacházet se zástupcem, jako by byl zmocnitelem, **největší význam** pro novozákonní křesťologii.“

Oxford Dictionary of the Jewish Religion definuje princip zastoupení v Tóře takto: „Zástupce osoby je považován za osobu samotnou; proto je jakýkoli čin provedený řádně jmenovaným zástupcem **považován** za čin provedený zmocnitelem.“ (Všimněte si, že klíčovým slovem je zde „považován“.)

Tento krátký traktát se týká principu zástupnictví, jak je zjeven mezi Božstvím a lidstvem, mezi Bohem a Jeho lidskými zástupci („zástupce“ je v hebrejštině *šaliach*). Zcela souhlasím s G. B. Cairdem, že pochopení tohoto principu má hluboký dopad na naše chápání Boha a Krista. V Písmu je mnoho příkladů toho, jak židovský zákon o zástupnictví ovlivňuje také vztahy mezi lidskými zmocniteli a jejich zástupci, ale to není předmětem tohoto eseje. Myslím, že se všichni shodneme na tom, že na světě není nic cennějšího než poselství Boha a Krista. Biblické chápání výlučného božství Boha a jedinečného lidství Ježíše Krista je naším velkým pokladem. Jako bibličtí unitáři jsme požehnáni tím, že jsme obdrželi poznání a zjevení Boha a Krista a stali se správci slavného tajemství. Toužíme sdílet to, co jsme objevili, ale zdá se těžké to předat dál. Snažíme se, aby nás bylo slyšet. Překážek je mnoho a hledáme způsoby, jak je překonat. Poznali jsme pravdu Ježíšových slov: „Beze mne nemůžete učinit nic“ (Jan 15:5). Modlíme se tedy o jeho pomoc a vedení.

Mnozí křesťané se staví skepticky ke všemu, co se vymyká mainstreamové víře, a okovy náboženské tradice zaslepily mnohým oči. Většina věřících nahlíží na Písmo výhradně optikou trojiční teologie. Je to jediné, co znají. Není pochyb o tom, že kníže tohoto světa, Ďábel, má děsivý vliv na lidské mysl.

Kromě toho všeho upadlo křesťanství obecně do vážné nevoli kvůli chamtivým a skandálnímu vůdcům. Svět je každým dnem cyničtější, protože bylo zrazeno tolik důvěry. Křesťané se stali terčem mnoha vtipů a jsou široce vysmíváni. Jsme pro svět terčem posměchu. Ti křesťané, kteří se dostanou do zpráv, obvykle kvůli skandálu nebo svým extrémním názorům. Lze říci, že biblické unitární poselství je ve Spojených státech z velké části neviditelné. Jen málokdo o nás kdy slyšel nebo má vůbec tušení, v co věříme. Nakonec to může nějakým způsobem hrát v náš prospěch.

Celý svět odpadá a vládne chaos. „Pravda leží na ulici“ (Iz 59:14) a vidíme, jak se kniha Zjevení začíná odvíjet přímo před našimi očima. Navzdory tomu všemu existuje naděje. Naděje je *vždy*, a tak jdeme dál. Pán jistě brzy přijde! Vpřed nás žene příslib nesmrtelnosti a naše místo v příštím království. Čeká nás slavný úděl, pokud vytrváme a zůstaneme věrní, a mezitím máme práci. Máme skvělé poselství, které musíme sdílet se světem, a Bůh nám jistě chce pomoci, tak se do toho prostě pusťme. Navzdory úžasné kráse a jednoduchosti zjevení jediného Boha a Jeho lidského Syna, Ježíše Mesiáše, jsem zjistil, že úspěšné sdílení podstaty biblické unitářské víry je náročný úkol. Naše poselství je jednoduché, biblické a naprosto srozumitelné, ale většina lidí má spoustu otázek a námitek, protože celý život slyšeli pouze trojiční dogma. Jak máme v myslích lidí odklidit dostatek teologického „plevele“, abychom vytvořili prostor pro biblickou pravdu? Někdy je těžké vůbec vědět, kde začít, ale

někde začít musíme, takže zde je několik myšlenek, které mi přišly užitečné.

Bible říká: „Moudrý je ten, kdo získává duše“ (Příslaví 11:30). Velkou část této moudrosti tvoří přijetí skutečnosti, že lidem trvá nějaký čas, než přijmou nové přesvědčení. Málodky se to stane najednou, ale obvykle to probíhá prostřednictvím mnoha malých krůčků. Taková byla moje zkušenost a možná i ta vaše. V Izaiášovi 28:9-10 najdeme tato slova: „Komu by učil poznání a komu by vykládal poselství? Neboť přikázání musí být na přikázání, řádek na řádek, tu trochu a tam trochu.“ Biblické osvícení často přichází po malých kouscích. Pak se konečně rozsvítí světlo, osvícení zasáhne vaši mysl jako blesk a pravda je odhalena. Ale ty malé krůčky jsou důležité.

Nikdy nezapomenu na den, kdy světlo jediného Boha a Jeho lidského Syna konečně proniklo do mé zatemněné mysli. Stalo se to po letech mnoha malých krůčků a otázek týkajících se celé řady témat. Byly to právě texty Anthony Buzzarda o rozdílu mezi Bohem a člověkem v Žalmu 110, které mi konečně otevřely brány porozumění. Tolik věcí do sebe tak rychle zapadlo, že to bylo jako zjevení. Trvalo mi téměř 70 let, než jsem konečně pochopil Otce a Syna, protože někdy bývám trochu pomalý. Doufám, že můžeme pomoci urychlit tento proces u jiných lidí.

Principu *biblického zastoupení* se věnuje jen málo pozornosti, ale jeho význam je srovnatelný s pochopením významu Žalmu 110. Ačkoli většina lidí o tomto pojmu nikdy neslyšela, mnozí si na intuitivní úrovni vágně uvědomují pojem biblického zastoupení. Naším úkolem je pomoci jim to jasně pochopit na intelektuální úrovni. Princip biblického zastoupení odhaluje něco zásadně důležitého o vztahu mezi Otcem a Synem.

Žalm 110 rámuje diskusi o Otcem a Synu z hlediska vztahu mezi Bohem a člověkem. Čtete: „PÁN řekl mému pánu: Sed' po mé pravici, dokud ti neudělám tvé nepřátele podnožkou.“ V tomto úryvku PÁN Bůh promluvil k „mému pánu“ (slovo, které odkazuje pouze na lidské nebo andělské pány či nadřizené). Jinými slovy, PÁN (Bůh) promluvil k mému pánu (člověku). Princip biblické agentury po-

máhá upřesnit naše chápání toho, jak je tento vztah vyjádřen v Písmu.

Největší význam

Zpět k významné citaci od učence G.B. Cairda: „Tato praxe zacházení se zástupcem **jako by byl zplnomocněncem** má **největší význam** pro novozákonní christologii.“ Všimněte si, že klíčová slova zde jsou „považovat činitele **za to, jako by** byl hlavním aktérem“.

Prosím, nechte si to na chvíli projít hlavou. Toto prohlášení napsal někdo, kdo je široce považován za jednoho z nejvýznamnějších biblických učenců 20. století, a prosazuje myšlenku, která je mnohem větší pomocí pro biblický unitární postoj než pro jeho vlastní trojiční pohled! Podívejme se na několik biblických veršů a jejich důsledky. Ohledně Ježíše Caird píše: „Ideální davidovský král je tak zcela ztotožněn s Božími záměry, že mu mohou být udělovány **tituly samotného Boha**.“

Jako Boží zástupce může být Ježíš *považován* za samotného Boha a lze s ním jednat *jako by* byl Bohem. Klíčovými slovy jsou zde „**jako by byl Bohem**“. To popisuje **funkční rovnocennost, rovnocennost v jednání, nikoli rovnocennost v bytí**.

V 45. žalmu žalmista o nadcházejícím Mesiáši prohlašuje:

„Mé srdce je naplněno krásnou myšlenkou;
své verše věnuji králi;
můj jazyk je perem pohotového písaře.
Jsi nejkrásnější ze všech synů lidských;
milost se rozlévá z tvých rtů; proto ti Bůh požehnal navěky.
Připni si meč na stehno, mocný... Tvůj trůn, ó bože, je na věky věků;
žezlo tvého království je žezlo spravedlnosti.
Miloval jsi spravedlnost a nenáviděl jsi špatnost;
proto tě Bůh, tvůj Bůh, pomazal olejem radosti nad tvé společníky.“

Tento jasný prorocký příklad ztotožnění zástupce s Tím, koho zastupuje, má pro novozákonní christologii skutečně *největší význam*. Bez pochopení principu zástupnictví by bylo snadné zaměnit lidského zástupce (Ježíše) s božským původcem (Bohem).

Příklad zástupnictví z Deuteronomia 29

„Mojžíš svolal celý Izrael a řekl jim: ‚Viděli jste vše, co PÁN učinil před vašimi očima v

egyptské zemi, faraónovi a všem jeho služebníkům i celé jeho zemi; ty velké zkoušky, které viděly vaše oči, ta velká znamení a zázraky...

A vedl jsem vás pouští čtyřicet let; vaše šaty se na vás neopotřebovaly a vaše sandály se neopotřebovaly na vašich nohou. Nejste jedli chléb, ani jste nepili víno ani jiné opojné nápoje, abyste věděli, že **já jsem PÁN, váš Bůh.**“

To jsou slova Mojžíše, ale on střídá svůj vlastní hlas s hlasem Božím. Mluví jako on sám a také mluví, jako by byl Bohem. Vidíme, že některá Mojžíšova slova byla k nerozeznání od slov Božích. Podle *Cambridge Bible* „se zde osobnost mluvčího spojuje s osobností božství.“ Když Mojžíš mluvil za Boha v první osobě (jako „já“), mluvil prostě jako Boží zástupce. Nikdo si nikdy nepředstavoval, že by Mojžíš tvrdil, že je Bůh. Izrael věděl, že Mojžíš mluví jménem Boha a netvrdí, že je sám Bůh. Nemělo by být těžké pochopit, že i Ježíš mluvil tímto způsobem, aniž by tvrdil, že je sám Bůh.

Tento způsob vyjadřování je typický prakticky pro všechny starozákonní proroky. Jako Boží posli mluvili v první osobě jménem Boha, ale oni sami i všichni ostatní věděli, že se proroci nevydávali za Boha. Knihy Izaiáše, Jeremiáše, Ezechiela, Daniela, Joela, Ámose, Abdiáše, Malachiáše a mnoha dalších jsou plné takových příkladů. Jednalo se o dobře známý výrazový prostředek židovského náboženství a myšlení. Autoři Nového zákona tento prorocký způsob vyjadřování chápali a začlenili jej do svých vlastních spisů.

Jestliže proroci Starého zákona mohli mluvit jménem Boha v první osobě, aniž by tvrdili, že jsou Bohem, pak jistě mohl totéž činit i samotný Boží milovaný Syn – a přesně to Ježíš také činil. Mohl mluvit a mluvil slovy Boha, kterého nazýval svým Otcem, aniž by tvrdil, že je Bohem. Ježíš byl Božím milovaným synem a **zástupcem**, a říkal to jasně, důrazně a opakovaně.

Ježíš řekl mnoho věcí, které znějí tak, jak by mohl mluvit jen Bůh. To by nás nemělo překvapovat, protože Ježíš skutečně řekl, že slova, která vyslovil, nebyla jeho vlastní. Otec jasně prohlásil: „Vložím svá slova do jeho úst!“ (Deut. 18:18). Ježíš to potvrdil slovy:

„Slova, která mluvím, nejsou má, ale mého Otce“ (Jan 14:24). Ježíš přišel ve jménu svého Otce, mluvil slova svého Otce a konal skutky svého Otce, ale to z něj nedělalo Boha. To z něj dělalo jedinečného lidského zástupce Boha v náš prospěch.

Knihy Přísloví začíná těmito slovy:

„Přísloví Šalomouna, syna Davidova, krále Izraele: K poznání moudrosti a poučení, k rozlišování slov rozumu... k tomu, aby se naivním dostalo rozvážnosti, mladým poznání a rozumu. Moudrý člověk bude naslouchat a rozšiřovat své poznání; a člověk rozumný získá moudrou radu, aby pochopil přísloví a rčení.“

Mějme na paměti, že Bible nebyla napsána jako suchá akademická přednáška. Je to kniha plná písní a básní, vizí a snů, a některá rčení jsou pro některé těžko srozumitelná. Stojí za zmínku, že velká část Písma je napsána v různých hebrejských poetických formách, které dosahují své nadčasové důstojnosti a krásy spíše rýmováním myšlenek a idejí než pouhým rýmováním zvuků slov. Krása výrazu, kterou to vytváří, vyžaduje od čtenáře určité úsilí, aby mohl skutečně ocenit její nuance. V dnešní diskusi pojem biblického zástupce vyžaduje, aby čtenář byl schopen pochopit rozdíl mezi zástupcem a tím, kdo ho vysílá. Někteří lidé, zejména teologové, s tím mají potíže.

Princip zástupce v Matoušovi 25:34–40

„Tehdy král řekne těm po své pravici: ‚Pojďte, požehnaní mého Otce, ujmete se království, které je pro vás připraveno od založení světa. Neboť jsem byl hladový a dali jste mi jíst; byl jsem žíznivý a dali jste mi pít; byl jsem cizincem a přijali jste mě; byl jsem nahý a oblékli jste mě; byl jsem nemocný a ošetřovali jste mě; byl jsem ve vězení a navštívili jste mě.‘“

Tehdy ti, kdo konali dobro, mu odpoví: ‚Pane, kdy jsme tě viděli hladového a nakrmili tě, nebo žíznivého a dali ti pít? Kdy jsme tě viděli jako cizince a přijali tě, nebo nahého a oblékli tě? Kdy jsme tě viděli nemocného nebo ve vězení a navštívili tě?‘ Král jim řekne: ‚Amen, pravím vám: Cokoli jste učinili jednomu z těchto mých nejmenších bratří, mně jste učinili.‘“

Bez pochopení židovského jazykového zvyku a principu zástupnosti by se mohlo

zdát, že tento úryvek téměř stírá hranice identity mezi Králem a jeho lidem, mezi Ježíšem a jeho učedníky. Ale to vůbec není pravda, že?

V Janově evangeliu

„Ježíš zvolal: ‚Kdo věří ve mne, nevěří ve mne, ale v toho, kdo mě poslal. A kdo vidí mne, vidí toho, kdo mě poslal. [Vzpomínáte si: ‚Kdo viděl mě, viděl Otce“?].… Ten, kdo mě odmítá a odmítá přijmout mé učení, má toto jako svého soudce: slovo evangelia, které jsem mluvil, ho bude soudit v poslední den. Neboť jsem nemluvil z vlastní iniciativy, ale sám Otec, který mě poslal, mi dal příkaz, co mám říkat a co mám mluvit. A vím, že Jeho příkaz znamená život v budoucím věku. To, co mluvím, mluvím tak, jak mi to Otec přikázal“ (Jan 12:44-50).

„Kdo přijímá toho, koho posílám, přijímá mě, a kdo přijímá mě, přijímá toho, kdo mě poslal“ (Jan 13:20; princip zastupování ve všech 4 evangeliích: viz Mat. 10:40; Marek 9:37; Lukáš 9:48).

Tato tvrzení jsou v naprostém souladu s principem židovského zastupování. Nejedná se v nich o identitu a bytí; jedná se o zastupování. „Ježíš získával a křtil více učedníků než Jan – ačkoli Ježíš sám křty neprováděl, ale jeho učedníci“ (Jan 4:1-2).

Skeptici rádi tvrdí, že to odhaluje do očí bijící rozpor v Písmu, který jakoby zpochybňuje věrohodnost Bible. Neuvědomují si však, že když Ježíšovi učedníci křtili lidi, bylo to v podstatě totéž, jako by je křtil sám Ježíš. My naopak tvrdíme, že jde prostě o další jasný příklad principu biblického zástupnictví.

V den Letnic (Skutky 2)

„Petr se postavil spolu s jedenácti apoštoly, pozvedl hlas a promluvil k nim: ‚Lidé z Judeje a všichni, kteří žijete v Jeruzalémě, vězte toto a naslouchejte mým slovům. Tito muži nejsou opilí, jak se domníváte, vždyť je teprve devět hodin ráno. Ale právě toto **řekl prorok Joel:**

‚Stane se v posledních dnech, **řiká Bůh,** že vylijí ze svého Ducha na všechny lidi; vaši synové a dcery budou prorokovat.

Vaši mladí muži budou mít vidění a vaši starci budou mít sny.

Na své služebníky a služebnice vylijí v těch dnech ze svého ducha a budou prorokovat.

Tato slova **pronesl prorok Joel**, ale Bible prohlašuje: „**řiká Bůh.**“ Není to těžké pochopit. Joel byl prostě Božím zástupcem. Netvrdil, že je Bůh. Myslí si snad někdo vážně něco jiného? Znamená prostý fakt, že Ježíš mluvil Božími slovy, že Ježíš byl Bůh? Pokud ano, znamená to, že když prorok Joel mluvil Božími slovy, byl také Bohem?

Na cestě do Damašku (Skutky 9)

Poté, co byl Ježíš ukřižován a vzkříšen, vydal se farizej jménem Saul do Damašku, aby tam pronásledoval věřící.

„Saul, stále ještě vyhrožující smrtí učedníkům Pána, šel k veleknězi a požádal ho o dopisy pro synagogy v Damašku, aby, pokud by tam našel někoho, kdo patří k té cestě, ať už muže nebo ženy, přivedl je v řetězech do Jeruzaléma. Když se Saul přiblížil k Damašku, náhle ho obklopilo světlo z nebe. Padl na zem a uslyšel hlas, který mu říkal:

‚Saule, Saule, proč mě pronásleduješ?‘ Saul se zeptal: ‚Kdo jsi, Pane?‘

On odpověděl: ‚Já jsem Ježíš, kterého pronásleduješ.‘“

Saul se zabýval pronásledováním Ježíšových **následovníků**, ale Ježíš řekl: „Saule, proč mě pronásleduješ?“ Toto použití jazyka je v dokonalém souladu s Ježíšovým učněním jeho učedníkům v Matoušovi 25:24-40 a je také zcela v souladu s principem biblického zastupování.

Těchto několik příkladů ilustruje *funkční rovnocennost* mezi zástupcem a tím, kdo jej vysílá, a to, jak jazyk v židovském myšlení tyto myšlenky vyjadřuje. Tyto příklady rozhodně neukazují *rovnocennost osoby, bytí nebo identity* mezi zástupcem a tím, kdo jej vysílá. Nejedná se v nich o identitu ani o bytí; jde o instituci zastupování a o náležitou úctu, na kterou má zástupce nárok.

Shrnutí

Pojďme nyní všechny tyto věci spojit dohromady. Znamý katolický učenec Raymond Brown to shrnuje takto: „Velká část rovnocennosti mezi Otcem a Synem u Jana je formulována jazykem, který vychází z židovského pojetí, že ten, kdo je vyslán (*šaliach*), je **zcela zástupcem toho, kdo ho vysílá**... Protože Ježíš je zástupcem, který je Božím

vlastním Synem, Jan prohlubuje právní vztah zástupce a vysílajícího na vztah podobnosti podstaty (stále však ne ve filozofickém smyslu).“

Brown odkazuje na norského učenice Pedera Borgena, který poukazuje na rabínský právní princip, že „zástupce má stejný status jako jeho pán. Základním principem židovského institutu zastoupení je, že zástupce je jako ten, kdo ho poslal, bez ohledu na to, kdo byl vysílatelem. Tak je například zástupce vládce jako vládce sám. V důsledku toho jednat se zástupcem znamenalo totéž jako jednat s vysílatelem samotným.“

Mějte tyto věci na paměti, když čtete Ježíšova slova: „Kdo viděl mě, viděl Otce“ (Jan 14:9). Idiomatický jazyk, který Ježíš použil, vycházel ze společného pozadí židovské kultury, které bylo jeho posluchačům dobře známé a jasné. Oni naprosto chápali, že tím myslel, že je Otcovým *šaliach*, tedy zástupcem. Jak řekl G.B. Caird, „zvyklost zacházet se zástupcem, jako by byl samotným zmocnitelem, má pro novozákonní christologii **největší význam**.“ O staletí později filozofové a teologové, kteří nebyli obeznámeni s židovskými zvyky a používáním jazyka, zcela nepochopili, co Ježíš říkal. Zastávali bizarní myšlenku, že Ježíš prohlašoval, že je sám Bůh. Nebyli nějak schopni rozlišit mezi Otcem (zmocnitelem) a Jeho Synem (lidským zástupcem), který mluvil jeho jménem. Jejich neschopnost pochopit a ocenit židovské myšlení, lingvistiku a rabínské právo byla faktorem, který přispěl k rozvoji zkresleného teologického výmyslu zvaného Trojice.

Kletba zrušena: „Už nikdy více“ Terry Anderson, Minnesota

Kvůli hříchu Adama a Evy muselo lidstvo zaplatit obrovskou cenu. Boží původní záměr s lidstvem nebyl takový, jak se věci vyvinuly poté, co Adam a Eva opustili rajskou zahradu. Bůh uvalil na lidstvo a na zemi prokletí. Od bolestivého porodu přes zemi, která již nepřináší tak hojné plody, jak Bůh zamýšlel, až po hrůzy přírodních katastrof – toto prokletí je patrné každý den. Myslím, že všichni si čas od času rádi představujeme, jaká bude země v **Tisíciletí**, až bude prokletí zru-

šeno. Součástí tohoto prokletí je i Satan, který bude na 1000 let uvězněn.

Zde je několik úvah o tom, co by se mohlo změnit, až Ježíš konečně převezme vládu nad zemí:

UŽ ŽÁDNÉ VÁLKY: To je zřejmé a plně to podporuje Izaiáš 2:4.

UŽ ŽÁDNÉ PANDEMIE: Mluvím zde o nemocích, které si vyžádají životy tisíců či milionů lidí. To neznamena, že smrtelníci občas neonemocní, ale z větší části pochybuji, že budeme čelit rozšířeným nemocem. Ve Zjevení 22 je zmíněn strom, který má moc uzdravovat národy. Možná se toho v tisíciletí dočkáme. A s Ježíšem, největším léčitелеm ve všech, pochybuji, že by v této době docházelo k mnoha nemocem.

UŽ ŽÁDNÉ HLADOVĚNÍ (HLADOMOR): V zemích prvního světa to zdaleka není takový problém, jakým je ve velké části třetího světa, s výjimkou bezdomovců v této zemi. V naší generaci okamžitých zpráv se nemůžeme vyhnout obrázům, které k nám přicházejí a ukazují vyhublé děti s nafouklými břichy, jen doufající v kousek jídla, aby přežily den. Myslím, že mohu s jistotou říci, že tyto podmínky okamžitě pomínou. Nejenže bude hojnosti, ale jídlo, které bude k dispozici všem, bude čisté a bude chutnat mnohem lépe než cokoli, co dnes zažíváme.

UŽ ŽÁDNÉ PŘÍRODNÍ KATASTROFY: Není to tak dávno, co jsme všichni byli svědky strašlivých bleskových povodní v Texasu, při nichž zahynulo tolik lidí, včetně dětí. Povodně, tornáda, hurikány, zemětřesení, sopečné erupce, lesní požáry a extrémní vedra či mrazy budou patřit minulosti.

UŽ ŽÁDNÉ INVAZE HMYZU: Neříkám, že budou vymýceny všechny mouchy, komáři, švábi atd. Koneckonců, zvířata a ptáci potřebují zdroj potravy. Ale nemyslím si, že budou představovat takovou obtíž, jakou jsou dnes. Historie je plná událostí, kdy hmyz způsobil katastrofu na úrodě, což vedlo k hladomorům. A hmyz je také zdrojem mnoha nemocí. Nemyslím si, že to bude v tisíciletí problém.

UŽ ŽÁDNÉ VĚŽE V SILOAMU: Předpokládám, že znáte tento příběh vyprávěný Ježíšem (Lukáš 13). Každý den se dočtete o hrozných nehodách, které si vyžádaly život

jednoho nebo více lidí. Ať už jde o autonehody, utonutí, požáry nebo letecké havárie, lidé umírají každý den, někdy strašnou smrtí. Ovšem existuje příkazání, abychom Boha nepokoušeli, ale i když uznáme tuto výjimku, tyto nehody se stále dějí až příliš často. Doufám, že Ježíš těmto událostem učiní přítrž.

UŽ ŽÁDNÁ ŠÍŘENÁ NEMORÁLNOST:

Označil jsem to slovem „šířená“, protože lidská přirozenost stále hraje svou roli. To, co bude vymýceno, je šíření nemorálních činů.

Už žádná televize, internet, telefony, časopisy atd. s nemorálním obsahem. To je samozřejmé. Už žádné LGBTQ+ nesmysly. Už žádná prostituce. Už žádné zneužití duhy. Už žádné zneužití Božího zamýšleného účelu pro muže a ženu. Zvažte Izaiáše 30:21: „A tvé uši uslyší za tebou slovo: ‚Toto je cesta, jdi po ní, ať se obrátíš vpravo nebo vlevo.‘“ Neznamená to snad, že ti, kdo jsou v Království králi a kněžími, budou mít širokou volnost k tomu, aby vedli a učili masy?

UŽ ŽÁDNÉ FIKTIVNÍ MĚNY: Vlády v průběhu dějin znehodnocovaly své měny, aby financovaly projekty, které chtěly, ale nemohly je podpořit prostřednictvím daní. V moderní době tomu říkáme inflace, a není to nic jiného než krádež. Leviticus 19:36 a Deuteronomium 25:13-16 nás poučují o spravedlivém a čestném hospodářském styku a o správných vahách a mírách. S malým respektem k Božímu Písmu přijaly národy peněžní systémy, které jsou navrženy tak, aby zvýhodňovaly bohaté na úkor chudých. I to je pro Boha ohavností. Ježíš v Království zavede zdravou měnovou politiku a všechny národy se jí budou řídit. Už se nestane, že by člověk jeden rok koupil jablko za 1 dolar a další rok za něj musel zaplatit 2 dolary.

UŽ ŽÁDNÉ ZNEČIŠTĚNÍ: Jako lidé máme sklon k plýtvání a nepořádku. Hromadíme věci a vyhazujeme je. Nakupujeme, chvíli si je necháváme a pak je vyhodíme. Náš moderní život a ekonomika jsou nastaveny tak, že upřednostňují pohodlí před maximální užitečností a pořádkem. Znečištění se k nám dostává ve vzduchu, ve vodě i v podobě pevného odpadu. Bůh a Ježíš vědí, jak tyto problémy vyřešit. Stačí jen sledovat, co se děje v Tichém oceánu. Miliony tun plastu se vzná-

šejí v obrovských plastových ostrovech. Toto znečištění, stejně jako znečištění ovzduší a vody, se stane minulostí. Často jsem si říkal, že by se vyřešilo mnoho problémů, kdyby se odpadky daly hodit do „rozkladače“. Puf! Cokoli by se tam hodilo, proměnilo by se v molekuly a energii.

UŽ ŽÁDNÉ POTRATY! Nemyslím si, že existuje větší ohavnost než zabití nenarozených dětí. Říkám to se 100% jistotou: s Ježíšovým návratem to náhle skončí. Tomu i jakémukoli zneužívání dětí bude rázně učiněna přítrž.

UŽ ŽÁDNÉ NÁSILÍ: Sotva uplyne den, aniž bychom slyšeli o zvěstvech spáchaných jedním nebo více jedinci proti nevinným a našim strážcům zákona. K vraždám a ničení majetku dochází denně, protože v srdcích a myslích lidí není strach z Boha. To přestane, až se Ježíš vrátí. Zda to skončí okamžitě, se teprve uvidí. Ale myslím si, že to bude dramaticky omezeno, protože zákon vyjde ze Siona a slovo Boží z Jeruzaléma (Iz 2:3). S vládou Ježíšových svatých si nemyslím, že bude potřeba donucovacích složek – policie, FBI atd.

UŽ ŽÁDNÉ VROZENÉ VADY U DĚTÍ: Víím, že nebylo Božím záměrem, aby se děti rodily s hroznými vrozenými vadami. Všichni jste pravděpodobně viděli reklamy, které ukazují děti v nemocnicích čekající na operace k opravě a rekonstrukci částí těla, které z jakéhokoli důvodu nevedly k narození úplného a zdravého dítěte. To spolu s dětskými nemocemi, jako je rakovina, přestane. Myslím si, že Ježíš by to okamžitě napravil.

UŽ ŽÁDNÁ CHUDOBA: A to se týká i bezdomovectví. Každý bude pracovat (2. Tes. 3:10) a každý bude mít domov a jídlo. Jelikož zneužívání drog je hlavní příčinou i důsledkem bezdomovectví, myslím, že je zřejmé, že tomuto zneužívání bude rázně učiněna přítrž. Nemluvím zde o socialismu. Mluvím o soucitném a poctivém volném trhu a podnikání. Micheáš 4:1–4 říká:

„Stane se v posledních dnech, že PÁNova hora bude ustavena jako vrchol hor. Bude vyvýšena nad pahorky a národy k ní budou proudit. Mnoho národů přijde a řekne: ‚Pojďte, vystupme na PÁNovu horu a do domu Boha Jákobova, aby nás učil svým cestám a aby-

chom chodili po jeho stezkách.' Neboť ze Siona vyjde zákon a PÁNovo slovo z Jeruzaléma. A on bude soudit mezi mnoha národy a rozhodovat pro mocné, vzdálené národy... Každý z nich bude sedět pod svou révou a pod svým fíkovníkem, a nikdo je nebude děsit, protože to řekl PÁN zástupů.“

UŽ ŽÁDNÉ UTRPENÍ PŘI PORODU:

Genesis 3:16 popisuje prokletí uvalené na ženy kvůli neposlušnosti Evy. Věřím, že tato bolest při porodu bude výrazně zmírněna, ne-li zcela odstraněna.

UŽ ŽÁDNÉ DROGY: Drogová závislost zahrnuje všechny látky, které mění stav myslí, včetně, ale nejen, kokainu, heroinu, fentanylu atd. Závislost na alkoholu je přímo zmíněna v 1. Korintřanům 6:10, kde se píše, že žádný opilec nezdědí Království. Drogová závislost vede ke všem druhům hříchů, od vražd, krádeží a prostituce až po obecné násilí, lenost, špínu a nepořádek. Mnoho případů bezdomovectví je výsledkem závislosti.

UŽ ŽÁDNÉ JAZYKOVÉ ZMATKY: Uvědomuji si, že nyní máme jazykové aplikace pro okamžité překlady.

Ale Sofonjáš 3:9 naznačuje, že v dobách po ustavení Království bude existovat jediný jazyk: „V té době proměním řeč národů v čistou řeč, aby všichni vzývali PÁNovo jméno a sloužili mu bok po boku.“

UŽ ŽÁDNÉ VOLBY: My ve Spojených státech a do jisté míry i v Evropě a Jižní Americe jsme měli to privilegium žít v politickém systému, který nám poskytl ten nejužasnější životní styl a svobodu ze všech národů v historii světa. Demokratická republika se zastupitelskou vládou je tím nejlepším politickým systémem, v němž bylo člověku dovoleno žít. Ale tento typ vlády je jen tak dobrý, jak dobří jsou lidé. Tento citát připisovaný dvěma anglickým ministrům, Andrewu Reedovi a Jamesi Mathesonovi, z 30. let 19. století, vypovídá mnoho o tom, jak svět vnímal Spojené státy: „Amerika bude velká, pokud bude dobrá. Pokud ne, její velikost zmizí jako ranní mrak.“ Trvalo to 250 let, ale ta velikost rychle mizí.

Lidé volí zástupce, kteří mají údajně vyjadřovat jejich přání na místní i celostátní úrovni. Problém nastává, když se začne zhoršovat charakter nejen zvolených představitelů, ale i samotných mas. Nemorální lid, který volí ne-

morální zástupce, vede k bezpráví a zmatku. V tisíciletí to však nebude problém. Domnívám se, že Bůh a Ježíš již posledních 2000 let sestavují organizační schéma Království. Pouze ti, kteří prokázali svou hodnotu, charakter a víru, budou moci pomáhat Ježíši při vládnutí nad národy. *Jedná se o jmenování, nikoli o volby.* Ústavní omezení jsou v pořádku, pokud jde o omezování moci volených představitelů, ale v Božím království nebudou potřeba. Hodnota a kvalifikace jednotlivců, kteří budou považováni za hodné vládnout, budou určeny dlouho před příchodem království. Bůh a Ježíš vědí, co je v našich srdcích, a díky našim opakovaným dobrým skutkům a oddanosti evangeliu a zákonu Nové smlouvy ti, kteří budou Ježíši pomáhat, prokáží svou bezvadnou způsobilost. Lukáš 19 naznačuje, jak Ježíš rozdělí odpovědnost v Království.

Jsem si jistý, že byste všichni mohli tento seznam doplnit. Stačí říci, že srovnání dnešního světa s tím, co bude v Království, je dramatické a vítané. Nechápejte mě špatně: v mnoha ohledech nebude budoucí svět (Boží Království na zemi) zpočátku dokonalý. Bude to vyžadovat čas, výchovu a vedení. V Zachariášovi 14 je náznak stále nedokonalého světa, když čteme: „Jestliže národ egyptský nepřijde, aby se klaněl králi [Ježíši], nebude na ten národ pršet.“ To naznačuje, že dokonalost není na počátku tisíciletí samozřejmostí. Kromě toho si musíme položit otázku, proč by Ježíš a svatí potřebovali železnou hůl (Žalm 2:9 a Zj 2:27; 19:14), pokud by Království bylo okamžitě dokonalé. A zvažte Zjevení 20:7-8, kde je Satan uvolněn ze svého vězení a vychází, aby shromáždil Goga a Magoga k boji proti Ježíši a svatým. To je až po tisíciletí! Dokonalost přijde jako výsledek let spravedlivé vlády Ježíše a jeho svatých. Uvědomuji si, že církve ve Filadelfii má málo síly (Zj 3:8), ale nebylo by hezké oslovit masy touto nadějí? Uvedte to v každých novinách, vysílejte to ve všech televizních zpravodajských systémech, zařaďte to do každého podcastu a do každého online systému agregujícího zprávy? Když Ježíš zahájil své působení, byl pověřen kázáním evangelia o Království (Lukáš 4:43). Toto poselství bylo částečně zastíněno zaměřením na Ježíšovu

smrt a vzkříšení. To je ovšem podstatnou součástí evangelia. Je to prostředek ke vstupu do Království, nikoli konečný výsledek. Slibem je vládnout s Ježíšem po tisíc let a spravovat zemi a lidstvo a přinést věčný mír, lásku a radost každému člověku, který kdy žil a má touhu činit pokání a žít v souladu s Božími zákony. V průběhu času, až budou „už nikdy“ plně uskutečněna, pak lidstvo konečně naplní Boží původní záměr při stvoření země.

Komentáře

- „Jsem velmi rád, že jsem si pořídil váš překlad Nového zákona. Kolik jsem se toho naučil! Nyní vidím vše ve zcela jiném světle.“
— *Louisiana*

- „Již mnoho let sleduji časopis *Focus on the Kingdom*. V roce 1974 jsem opustil sektu Worldwide Church of God. Připojil jsem se ke skupině Plymouth Brethren, dokud mě nevyhodili za to, že jsem zpochybňoval jejich víru v Trojici. Děkuji vám za vše, co vy a Barbara děláte pro nás všechny, kteří jsme vašimi bratry a sestrami v Pánu Mesiáši Ježíši. Ocenil bych, kdybyste svým známým dali vědět o mém blogu:

thefaihofjesus.blogspot.com — *Kanada*

- „Nedávno jsem své dceři řekl, že jsem změnil názor, že existuje jeden Bůh, Otec, a jeden Pán Ježíš Kristus. Reagovala velmi nadšeně a řekla, že Bible teď dává mnohem větší smysl!“ — *Kentucky*